

عنوان مقاله:

مروری بر تاثیر سنگیزه ای در کاهش فرسایش بادی

محل انتشار:

سومین همایش ملی فرسایش بادی و طوفان های گردو غبار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

حسین اسلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه یزد

سعید دهقان بنادکی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه یزد

محمد زارع ارنانی - استادیار گروه مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

فرسایش بادی از مهم ترین عوامل تخریب خاک در مناطق خشک و نیمه خشک است. برای جلوگیری از فرسایش خاک در درجه اول باید هدف ایجاد پوشش گیاهی باشد، اما در بعضی نقاط، امکان رویش گیاه نیست. با این وجود می بایست اقداماتی در زمینه جلوگیری از فرسایش خاک صورت گیرد. بخش های وسیعی از اراضی مناطق خشک و فراهشک کشور که دارای خاک های ریزدانه و املاح دار هستند، به دلیل محدودیت های مختلف بافت خاک و شوری به طور عمده فاقد پوشش گیاهی بوده و به همین دلیل به طور دائم در معرض فرسایش بادی می باشند. ویژگی های خاک، آب و هوا، پوشش گیاهی، نقش زبری سطح خاک، پستی و بلندی، طول زمین در معرض باد از عوامل موثر در فرسایش بادی است. فرسایش بادی در سطح خاک زبر و ناهموار دارای شدت کمتری است. روش های صحیح شخم با ایجاد کلوخه های بزرگ یا پشته هایی در سطح خاک، استقرار پوشش گیاهی و یا قراردادن سنگریزه در اندازه های مختلف در سطح خاک، زبری و ناهمواری را در سطح زمین ایجاد می نماید. با افزایش ارتفاع زبری در سطح خاک میزان فرسایش کاهش و سرعت آستانه فرسایش افزایش می یابد. مالچ سنگریزه ای با جلوگیری از فرسایش سطحی توسط نیروی برشی باد و به دام انداختن ذرات در کنترل فرسایش بادی نقش مهمی دارد.

کلمات کلیدی:

ارتفاع زبری؛ فرسایش بادی؛ مالچ سنگریزه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/237728>

